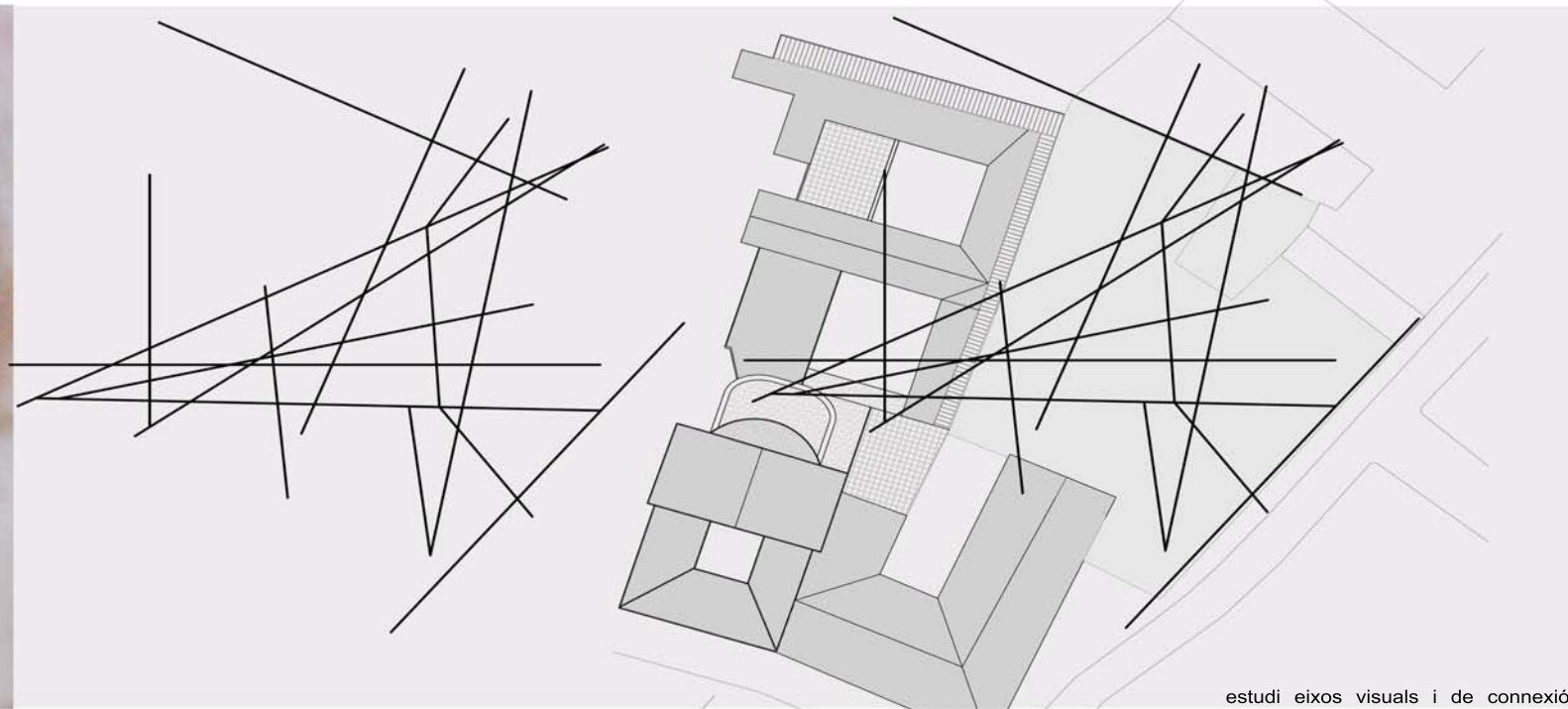
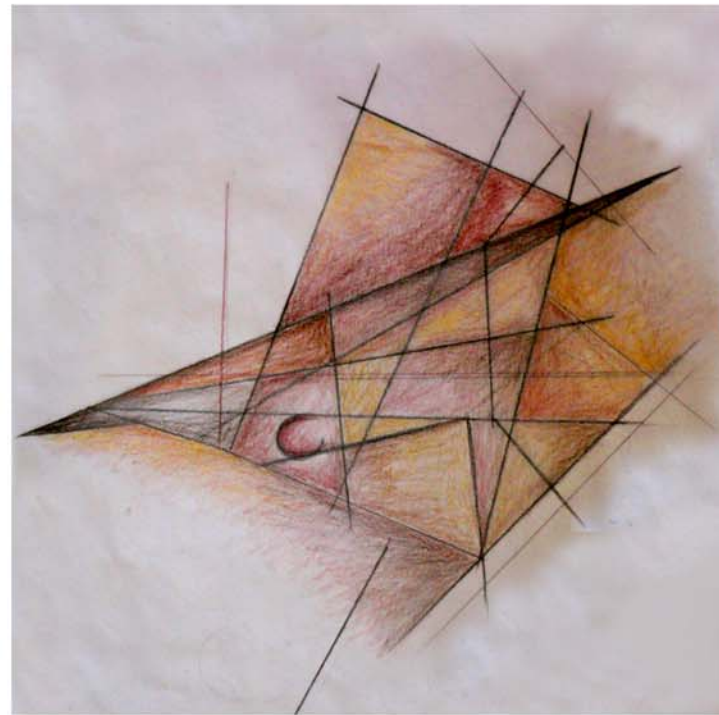

EVOLUCIÓ I MATERIALITZACIÓ DEL CONCEPTE

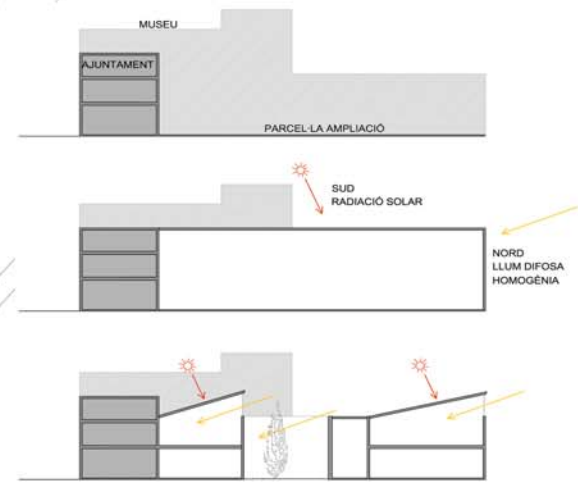

estudi eixos visuals i de connexió, sobre l'emplaçament

-el museu alberga una gran col·lecció d'art modern, dels principals artistes de les avantguardes europees: Picasso, Gris, Matisse, Hérvin, Masson, Blanch,.... amb especial atenció al CUBISME, una de les manifestacions artístiques de principis del segle XX, que es basa, a mode de síntesi, en la voluntat de plasmar de manera simultània sobre una superfície un objecte vist des de múltiples angles i punts de vista.

aquest és el concepte que ha servit de punt de partida com a estratègia projectual.

no es pretén una arquitectura purament cubista, un moviment que pren el seu veritable sentit en les dues dimensions de la tela, l'arquitectura va més enllà i repon a altres necessitats. però si que manté una estreta relació amb aquest moviment en quant a procediments d'abstracció, puresa i solidesa de formes, i s'ha buscat aquest referent artístic en desenvolupar la percepció de l'edifici, de manera dinàmica i simultània des de diferents punts de vista. s'introdueix la quarta dimensió, el temps. partint de la relació espai-temps es genera el moviment; que fa que, de la percepció dels diferents espais, es generi una seqüència contínua. així és com s'entén aquest edifici, no fragmentat, sinó en multitud de visuals amb la mateixa essència plàstica, una experiència espacial unitària.

-combinant les premisses urbanístiques i de relació amb les preexistències, amb l'abstracció de eixos visuals i de connexió, en resulta un TAPIS DE TRAÇOS, cadascun amb la informació precisa per donar un resultat arquitectònic estimulant i vibrant.

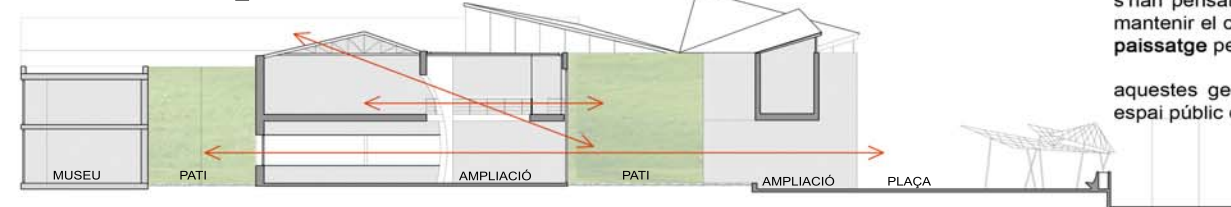
entorn aquests traçats s'anirà distribuint el programa, i es generaran els fluxes de moviment, donant lloc a multitud de recorreguts. es materialitzen com a murs, sòlids, clars i contutents, que seran alhora el suport estructural de l'edifici, així com també els murs expositius. és una veritable unió de FORMA, FUNCIÓ I ESTRUCTURA.

aquests murs doncs suggeriran els múltiples fluxes, sense cap tipus de rigidesa. no hi ha un recorregut determinat, l'interior de l'edifici es viu com un passeig.

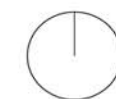
i aquesta expressivitat dinàmica contínua en la seva cobrició. s'han pensat uns plans, que giren i s'inclinen, per anar a buscar la llum i mantenir el contacte amb l'exterior, creant així una nova topografia, un nou paisatge pel poble de Céret.

aquestes geometries s'expandeixen fins l'exterior, per crear la plaça, un espai públic que farà de nexa entre el museu i la ciutat.

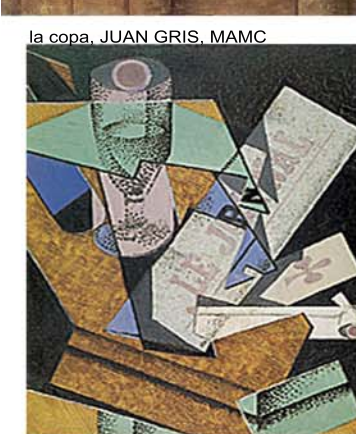
FLUIDESA ESPAIAL_RIQUESA VISUAL

tot i que el programa es distribueix en dos nivells, aquests queden units visualment, i es viuen com un únic espai, ric i fluid. al mateix temps es vincula amb els exteriors, que hi vessen gran quantitat de llum, element principal d'articulació. el projecte s'entén com un paisatge, una experiència sensorial i improvisada, amb múltiples visuals, cercant comunicar-se amb l'exterior, equilibrant espais públics i privats

el guitarrista, PICASSO

la copa, JUAN GRIS, MAMC

sónra, PERLEAJUME, MAMC

mural, ANTONI TÀPIES, MAMC

paisatge de Céret, PICASSO

